

וּבְכָל מַה דְּרַעוּתִיָּה דְּמֵאֲרִיָּה, אֶתְעָבִיד אִיהוּ
 מְקַטְרָגָא, רַעוּתִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּיהוּן בְּנֵי
 נְשָׂא תְּדִיר בְּפוּלְחָנִיָּה, וְיִהְיוּן בְּאַרְחָ קְשׁוּט, בְּגִין
 לְמוֹפֵי לֹון בְּכַמְה טָבִין, הוֹאִיל וְרַעוּתִיָּה דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּהֵאִי, הֵיךְ אֶתְיָא עֲבָדָא בִּישָׂא,
 וְאַשְׁתַּכַּח מְקַטְרָגָא מִגּוּ רַעוּתִיָּה דְּמֵאֲרִיָּה, וְאַסְטִי
 לְבַנֵּי נְשָׂא לְאַרְחָ בִּישׁ, וְאַדְחֵי לֹון מֵאַרְחָ טָב,
 וְעָבִיד לֹון דְּלֹא יַעֲבִדוּן רַעוּתָא דְּמֵאֲרִיָּהוּן, וְאַסְטִי
 לְבַנֵּי נְשָׂא לְאַרְחָ בִּישׁ.

אַלְא, וְדָאֵי רַעוּתִיָּה דְּמֵאֲרִיָּה עָבִיד. לְמַלְפָּא דְּהָהּ
 לִיָּה בַר יְחִידָאֵי, וְהָהּ רַחִים לִיָּה יַתִּיר,
 וּפְקִיד עֲלִיָּה בְּרַחִימוּ, דְּלֹא יִקְרַב גְּרַמִּיָּה לְאַתְתָּא
 בִּישָׂא, בְּגִין דְּכָל מָאן דְּיִקְרַב לְגַבְהָ, לָאו כְּדָאֵי
 אִיהוּ לְאַעְלָא גּוּ פְּלִטְרִין דְּמַלְפָּא. אוּדֵי לִיָּה הֵהוּא
 בְּרָא, לְמַעַבְד רַעוּתִיָּה דְּאַבּוּי בְּרַחִימוּ.

לשון הקודש

את רצון אדונם ומסטה את בני האדם
 לדרוך רעה?
אלא ודאי שרצון אדוננו הוא עושה.
 למלך שהיה לו בן יחיד ויהיה אוהב
 אותו ביותר, וצוה עליו באהבה שלא
 יקרוב את עצמו לאשה רעה, משום
 שכל מי שקרוב אליה, אינו כדאי
 להכנס להיכל המלך. הודה לו אותו

אדונו נעשה הוא מקטרג! רצון הקדוש
 ברוך הוא הוא שיהיו האנשים תמיד
 בעבודתו וילכו בדרך אמת כדי לזכותם
 בכמה טובות. הואיל ורצונו של הקדוש
 ברוך הוא בזה, איך בא עבד רע ונמצא
 מקטרג מתוך רצון אדונו ומסטה את
 בני האדם לדרוך רעה, ודוחה אותם
 מדרך טובה, ועושה להם שלא יעשו

בְּבֵיתָא דְּמִלְפָּא, לְבַר, הֵוֹת חָדָא זֻנְהָ, יָאֵה בְּחִיזוּ,
 וּשְׁפִירָא בְּרִיּוֹא. לְיוֹמִין אָמַר מִלְפָּא,
 פְּעִינָא לְמַחְמִי רְעוּתִיהָ דְּבָרִי לְגַנְפָּאי. קָרָא לָהּ
 לְתַהֵיא זֻנְהָ, וְאָמַר לָהּ זִילִי וּתְפַתִּי לְבָרִי, לְמַחְמִי
 רְעוּתִיהָ דְּבָרִי לְגַנְפָּאי. תַּהֵיא זֻנְהָ מֵאִי עֲבַדְתָּ, אֲזִלְתָּ
 אֲבַתְרִיהָ דְּבָרִיהָ דְּמִלְפָּא שְׂרָאֵת לְחַבְקָא לִיהָ
 וּלְנִשְׁקָא לִיהָ, וּלְפַתִּי לִיהָ בְּכַמְהָ פְּתוּיִין. אִי תַהֵיא
 בְּרָא יְאוּת, וְאֲצִית לְפַקוּדָא דְּאֲבוּי, גֹּעַר בָּהּ, וְלֹא
 אֲצִית לָהּ, וּדְחִי לָהּ מִנִּיהָ. פְּדִין אָבוּי חֲדַי בְּבָרִיהָ,
 וְאֲעִיל לִיהָ לְגוּ פְּרַגוּדָא דְּהִיכְלִיָּה, וְיַהֲיֵב לִיהָ מִתַּנָּן
 וְנִבְבְּזָא וְיִקָּר סַנְגָּא. מָאן גְּרִים פֶּל הַאי יִקָּר לְתַהֵי
 בְּרָא, הֵוֹי אִימָא תַהֵיא זֻנְהָ.

וְתַהֵיא זֻנְהָ אִית לָהּ שְׁבַחָא בְּהַאי אִו לָאו.
 וְדַאי שְׁבַחָא אִית לָהּ מִכָּל סְטָרִין. חַד,
 דְּעֲבַדְתָּ פְּקוּדָא דְּמִלְפָּא. וְחַד, דְּגִרְמַת לִיהָ לְתַהֵיא

לשון הקודש

אותו ולפתותו בכמה פתויים. אם אותו
 בן יאה ומצית למצות אביו – גוער בה
 ולא מצית לה ודוחה אותה ממנו. ואז
 אביו שמח בכנו ומכניסו לתוך הפרגוד
 של היכלו, ונותן לו מתנות ואוצרות
 וכבוד רב. מי גרם את כל הכבוד הזה
 לבן הזה? הוה אומר, אותה הזונה.
 ואותה הזונה יש לה בזה שבת או לא?

הבן לעשות רצון אביו באהבה.
 בבית המלך בחוץ היה זונה אחת נאה
 למראה ויפת תאר. לימים אמר המלך,
 אני רוצה לראות את רצונו של בני
 אלי. קרא לאותה הזונה ואמר לה: לבי
 ותפתי את בני, פדי לראות את רצון
 בני אלי. מה עשתה אותה זונה? הלכה
 אחר בן המלך והתחילה לחבק ולנשק

בְּרָא, לְכֹל הַהוּא טִיבוֹ, לְכֹל הָאֵי רַחֲמֵי דְמַלְכָּא
 לְגַבִּיּהּ. וְעַל דָּא בְּתִיב, (בראשית א) וַהֲנִיחָה טוֹב מְאֹד.
 וַהֲנִיחָה טוֹב, דָּא מַלְאָךְ חַיִּים. מְאֹד, דָּא מַלְאָךְ
 הַמָּוֶת, דְּאִיחוּ וְדָאֵי טוֹב מְאֹד, לְמַאן דְּאֶצִּית
 פְּקוּדֵין דְּמַאֲרִיָּה. וְתָא חַיִּי, אֵי לָא יְהִי הָאֵי
 מְקַטְרָגָא, לָא יִרְתֹּן צְדִיקָא חַיִּי גְנֵזְיָא עַלְאִין,
 דְּזַמְיֵין לִירְתָא לְעֵלְמָא דְאֶתִי.

זַכָּאִין אֵינוֹן דְּאֶעְרְעוּ בְּהָאֵי מְקַטְרָגָא, וְזַכָּאִין
 אֵינוֹן דְּלֹא אֶעְרְעוּ בֵּיהּ. זַכָּאִין אֵינוֹן
 דְּאֶעְרְעוּ בֵּיהּ, וְאִשְׁתְּזִיבוּ מִנִּיהּ, דְּבְגִינִיהּ יִרְתִּין פֶּל
 אֵינוֹן טָבִין, וְכֹל אֵינוֹן עֲדוּנִין, וְכֹל אֵינוֹן כְּסוּפִין
 דְּעֵלְמָא דְאֶתִי, דְּעֵלִיָּה בְּתִיב (ישעיה סד) עֵין לֹא רֵאתָה
 אֱלֹהִים זוּלְתָךְ.

לשון הקודש

הצדיקים את הנגזרים העליונים הללו,
 שעתידיים לרשת עולם הבא.
 אשריהם שנפגשו במקטרג הזה,
 ואשריהם שלא פגשו בו. אשריהם
 שפגשו בו ונצלו ממנו, שבשבילו
 יורשים כל אותן טובות וכל אותם
 עדוניהם וכל אותן תשוקות של העולם
 הבא, שעליו פתוב (ישעיה סד) עין לא
 ראתה אלהים זוּלְתָךְ.

ודאי שיש לה שבת מכל הצדדים. אחד
 – שעשתה את רצון המלך. ואחד –
 שגרמה לאותו הבן כל אותו הטוב ולכל
 האהבה הזו של המלך אליו. ועל זה
 פתוב (בראשית א) וַהֲנִיחָה טוֹב מְאֹד. וַהֲנִיחָה
 טוֹב – זה מלאך החיים. מְאֹד – זה
 מלאך המוות, שהוא ודאי טוב מאד למי
 שמצית למצוות רבוננו. ובא ראה, אם
 לא יהיה המקטרג הזה, לא היו יורשים

וְזָכַרְתִּי אֵינֹן דְּלֹא אֶעְרְעֵו בֵּיתָהּ, דְּבִגְנֵינִיהּ יִרְתִּין
גִּיהֶגֶם, וְאֶטְרְדוּ מֵאֶרֶץ חַתִּיִּים, דְּהָא אֵינֹן
חִיבֵינָא דְאֶעְרְעֵו בֵּיתָהּ, הֵוּוּ צִיִּיתִין לִיהּ, וְאֶתְמַשְׁכוּ
אֶבְתְּרִיהּ. וְעַל דָּא אִית לְצַדִּיקָא לְמַחְזֵק לִיהּ טָבִין
דְּהָא בְּגֵינִיהּ יִרְתִּין כָּל אֵינֹן טָבָאן וְעֵדוּנִין וְכַסּוּפִין
לְעֵלְמָא דְאֶתִּי.

תוּעֵלְתָא דְהָאִי מְקַטְרְנָא. כִּד חִיבֵינָא צִיִּיתִין
לִיהּ (דף קט"ג ע"ב) מָאִי אִיהִי. אֶלָּא, אַף
עַל גַּב דְּלִית לִיהּ תוּעֵלְתָא, פְּקוּדָא דְמֵאֲרִיָּה אִיהִו
עָבִיד. וְתוּ, דְּהָא אֶתְתַּקַּף בְּגִין הָאִי, הוֹאִיל וְאִיהִו
רַע, אֶתְתַּקַּף כִּד עָבִיד בִּישׁ. חִיבֵינָא לָא אֶתְתַּקַּף
עַד דְּקָטִיל בַּר נָשׁ, כִּיּוֹן דְּקָטִיל בְּנֵי נָשָׂא, כְּדִין
אֶתְתַּקַּף וְאֶתְנַבֵּר בְּחִילִיהּ, וְאִית לִיהּ נִיחָא. כְּדִן
הָהוּא מְקַטְרְנָא, דְּאֶתְקַרֵּי מְלֶאךָ הַמּוֹת, לָא
אֶתְנַבֵּר בְּחִילִיהּ, עַד דְּאֶסְטִי לְבְנֵי נָשָׂא, וּמְקַטְרַג

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַרְשָׁעִים מְצִיִּיתִים לֹא אֶלָּא אַף עַל גַּב
 שְׂאִין כּוּ תוּעֵלְתָא, מְצִיִּיתִים אֲדוּנוּ הוּא
 עוֹשֶׂה. וְעוֹד, שְׂהַרֵּי מִתְחַזֵּק בְּשִׁבִיל זֶה.
 הוֹאִיל וְהוּא רַע, הוּא מִתְחַזֵּק כְּשֶׁהוּא
 עוֹשֶׂה רַע. הַרְשָׁע אֵינֹן מִתְחַזֵּק, עַד
 שְׁהוּרַג אָדָם. כִּיּוֹן שְׁהוּרַג בְּנֵי אָדָם, אִזּוּ
 מִתְחַזֵּק וּמִתְנַבֵּר בְּכַחוּ וַיֵּשׁ לוֹ נַחַת. כְּדִן
 אֲתוּ מְקַטְרַג שְׂנֵקְרָא מְלֶאךָ הַמּוֹת לָא

וְאֶשְׂרֵי אֲתֵם שְׂלֹא פְּגָשׁוּ כּוּ, שְׂבִשְׂבִילוֹ
 יוֹרְשִׁים גִּיהֶגֶם וְנֶטְרְדוּ מֵאֶרֶץ חַתִּיִּים,
 שְׂהַרֵּי אֲתֵם הַרְשָׁעִים שְׂפָגְשׁוּ אֲתֵם, הֵוּוּ
 מְצִיִּיתִים לֹא וְנִמְשְׁכוּ אַחֲרֵיוֹ, וְעַל זֶה יֵשׁ
 לְצַדִּיקִים לְהַחְזִיק לוֹ טוֹבָה, שְׂהַרֵּי בְּגִלְלוּ
 יוֹרְשִׁים כָּל אֲוִתָן הַטּוֹבוֹת וְעֵדוּנִים
 וְתִשׁוּקוֹת לְעוֹלָם הַבָּא.
 מַחֵי תוּעֵלְתוֹ שֶׁל הַמְּקַטְרַג הַזֶּה כְּאֶשְׁר

לוֹן, וְקָטִיל לוֹן, בְּדִין אֵית לִיה נִיחָא, וְאֶתְתַקַּף
וְאֶתְנַבֵּר בְּחִילִיה.

בְּמָה דְאֶתְתַקַּף סְטָרָא דְחַיִּים, כִּד בְּנֵי נְשָׂא טָבִין,
וַיִּהְיוּ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל. אוֹף חָכִי, הָאֵי
מִקְטָרְגָא אֶתְתַקַּף וְאֶתְנַבֵּר, כִּד חֲזִיבִיא צִיִּיתִין לִיה,
וְשָׁלִיט עַלֵּיהוּ. רַחֲמֵנָא לִישׁוּבָן. וְזַכָּאִין אֵינוֹן
דְּזַכָּאִין לְנַעֲחָא לִיה, וְלֹאֲכַפֵּיא לִיה, לְמַזְבֵּי בְּגִינִיה
לְעֵלְמָא דְאֶתִי, וְאֶתְתַקַּף בַּר נָשׁ בְּמִלְפָּא קַדִּישָׁא
תְּדִיר, עַל דָּא וְדָאֵי אֶתְמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם
עוֹז לוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּבָם, וְזַכָּאִין אֵינוֹן בְּהָאֵי
עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאֶתִי.

רְבִי יוֹסִי וְרְבִי יְהוּדָה וְרְבִי חֲזִיא, הוּוּ אֲזִלִּי
בְּאַרְחָא, פָּנַע בְּהוּ רְבִי אֶלְעָזָר, עַד דְּחָמוּ
לִיה, נָחַתוּ מִן תְּמָרֵי בְּלָחוּ. אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר, וְדָאֵי

לשון הקודש

שׁוֹזְבִים לְנַעֲחוּ וְלֹחֲכִיעוּ וְלִזְכּוֹת בְּשָׁבִילוֹ
לְעוֹלָם הַבָּא, וּמִתְחַזֵּק אָדָם בְּמַלְךְ
הַקְּדוֹשׁ תְּמִיד. עַל זֶה וְדָאֵי נְאֻמַר, (תהלים
פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ מִסְּלוֹת
בְּלִבָּבָם. אֲשֶׁרִיֵּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא.

רְבִי יוֹסִי וְרְבִי יְהוּדָה וְרְבִי חֲזִיא הָיוּ
הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. פָּנַשׁ בְּהֶם רְבִי אֶלְעָזָר.

מִתְנַבֵּר בְּכַחוּ, עַד שֶׁמִּסְטָה אֶת בְּנֵי
הָאָדָם וּמִקְטָרְגָא לָהֶם וְהוֹרַג אֹתָם, וְאִז
יֵשׁ לוֹ נַחַת וּמִתְחַזֵּק וּמִתְנַבֵּר בְּכַחוּ.

בְּמוֹ שֶׁמִּתְחַזֵּק צַד הַחַיִּים בְּשִׁבְנֵי אָדָם
הֵם טוֹבִים וְיִלְכוּ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אִף כִּד
הַמִּקְטָרְגָא הַזֶּה מִתְחַזֵּק וּמִתְנַבֵּר
בְּשִׁהְרֵשָׁעִים מְצִיִּיתִים לוֹ, וְהוּא שׁוֹלֵט
עֲלֵיהֶם. הִרְחַמֵּן יִצְיִלְנוּ. וְאֲשֶׁרִי אֹתָם

אֲנִפִּי שְׂכִינְתָא חֲמִינָא, דְּהָא כִּד חָמִי בַר נָשׁ
 צְדִיקָיָא, אוּ זְכָאִין דִּי בְדָרְא, וְאַעֲרַע בְּהוּ, וְדָאִי
 אֵינוּן אֲנִפִּי שְׂכִינְתָא. וְאַמְאִי אֶקְרוּן אֲנִפִּי שְׂכִינְתָא.
 בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא אֶסְתַּתְּרַת בְּגוּוּיָהּוּ, אִיהִי בְּסִתְיָמוּ,
 וְאֵינוּן בְּאַתְנַגְלִיָּא. בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא אֵינוּן דְּקָרִיבִין לָהּ,
 אֶקְרוּן פָּנִים דִּילָהּ. וּמֵאֵן אֵינוּן. אֵינוּן דְּאִיהִי
 אֶתְתַּקְנַת בְּהַדְרִיָּהּ, לְאַתְחֻזָּא לְגַבִּי מְלָכָא עֲלָאָה.
 וְהוּאִיל וְאַתּוֹן הָכָא, וְדָאִי שְׂכִינְתָא אֶתְתַּקְנַת
 עֲלֵיכּוֹ, וְאַתּוֹן פָּנִים דִּילָהּ. (ס"א וְאַעֲרַע בְּהוּ וְדָאִי חָמִי אֲנִפִּי
 שְׂכִינְתָא בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא אֶסְתַּתְּרַת בְּגוּוּיָהּוּ אִיהִי בְּסִתְיָמוּ וְאֵינוּן בְּאַתְנַגְלִיָּא וְאִיהִי
 אֶתְתַּקְנַת בְּהַדְרִיָּהּ לְאַתְחֻזָּא קָמִי מְלָכָא וְהוּאִיל וְאַתּוֹן הָכָא תְּלַתָּא וְדָאִי שְׂכִינְתָא
 אֶתְתַּקְנַת עֲלֵיכּוֹ וְשָׂרִיָּא בְּגוּוּיָכּוֹ).

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית לג) **קַח נָא אֶת בְּרֻכְתִּי אֲשֶׁר**
הוֹנַאת לָךְ וְגו', כִּד חָמָא יַעֲקֹב לְסַמְאֵל,
מְקַטְרְגָא בְּהָהוּא לִילְיָא, חָמָא לִיָּה בְּהָהוּא דִּיוֹקְנָא

לשון הקודש

להראות אצל המלך העליון. והואיל
 ואתם כאן, ודאי ששכינה התתקנה
 עליכם ואתם פגיה. (ופגש בהם ודאי רואה פני
 השכינה, משום שהשכינה מסתתרת בתוכם, היא בסתר והם
 בגלוי, והיא נתקנת עמם להראות לפני המלך. והואיל ואתם
 כאן שלשה, ודאי שהשכינה נתקנה עליכם ושורה בתוכם).

פְּתַח וְאָמַר, (בראשית לג) **קַח נָא אֶת**
בְּרֻכְתִּי אֲשֶׁר הָבַאת לָךְ וְגו', כְּשֶׁרָאָה
יַעֲקֹב אֶת סַמְאֵל מְקַטְרֵג בְּאוֹתוֹ לִילְיָא,

עד שראו אותו, ירדו כלם מן החמורים.
 אמר רבי אלעזר, ודאי פני השכינה
 ראיתי, שהרי כשרואה אדם צדיקים או
 זכאים שפדור ופוגש בהם, ודאי הם פני
 השכינה. ולמה נקראו פני השכינה?
 משום ששכינה מסתתרת בתוכם, היא
 בסתר, והם בגלוי. משום שהם קרובים
 של השכינה, הם נקראים פנים שלה.
 ומי הם? אותם שהיא התתקנה עמם

דַּעֲשׂוּ, וְלֹא אֶשְׁתַּמּוּדַע בֵּיהֶם עַד דְּסָלִיק צַפְרָא. פִּינּוּ
 דְּסָלִיק צַפְרָא, וְאַשְׁמַח בֵּיהֶם, חָמָא לִיהּ בְּאַנְפִּין
 סְתִימּוֹן וְאַתְגַּלְיִין. אֶסְתַּבֵּל בְּהָהוּא דִּיּוֹקְנָא, דְּהָהוּ
 כְּדִיּוֹקְנָא דַּעֲשׂוּ, מִיַּד אַשְׁמַח וְיַדַּע דְּהָהוּ מִמָּנָא
 דַּעֲשׂוּ. אֶתְקִיף בֵּיהֶם מַה כְּתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. וְחִבְרִינָא אֶתְעֵרוּ, דְּבִגִּין
 דְּמָטָא זְמַנִּיהּ לְזַמְרָא וְלִשְׁבַּחָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָ
 הוּא, וְעַל דָּא כִּי עָלָה הַשָּׁחַר.

וְהָכֵא אֵית לְאַסְתַּבְּלָא, דְּיֻדְאֵי שְׁלֻטְנוּתָא דִּילִיהּ
 לָאו אִיהוּ אֶלָּא בְּלִילִיא, גּוּ חֲשׂוּכָא, וְרָזָא
 דָּא (שיר השירים ג) מִפְּחַד בְּלִילוֹת דָּא פְּחַדָּא דְּגִיּהֲנָם.
 וְמַה דְּאָמַר בְּלִילוֹת. רְצוּנוֹ לֵאמֹר אִיהוּ וְנוֹקְבִיהּ.
 וּבְגִינֵי כִּךְ לָא שְׁלִיט אֶלָּא בְּלִילִיא.

וְדָא דְּאָמַר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. מָאֵי
 כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. בְּגִין דְּכַד אֶתִּי צַפְרָא,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

לְזַמְרָא וְלִשְׁבַּחָא אֶת הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וְעַל זֶה כִּי עָלָה הַשָּׁחַר.
 וְכַאֲן יֵשׁ לְהַסְתַּבֵּל, שְׁוֹדְאֵי שְׁלֻטְנוֹ אִינוּ
 אֶלָּא בְּלִילָה בְּתוּךְ הַחֲשֻׁכָה, וְסוּד זֶה –
 מִפְּחַד בְּלִילוֹת, זֶה פְּחַד הַגִּיּוֹנִים. וְמַה
 שְׁאָמַר בְּלִילוֹת, רְצָה לֹמַר הוּא וְנוֹקְבָתוּ.
 וּבְשִׁבְלֵי כִּךְ לָא שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּלִילָה.
 וְזֶה שְׁאָמַר וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה

רָאָה אוֹתוֹ בְּדַמּוֹת עֵשׂוּ, וְלֹא הִפִּיר בּוֹ
 עַד שְׁעָלָה הַבֶּקֶר. פִּינּוּ שְׁעָלָה הַבֶּקֶר
 וְהַשְּׁגִיחַ בּוֹ, רָאָה אוֹתוֹ בְּפָנִים נִסְתָּרִים
 וְנִגְלוּיִים. הַתְּבוּנָה בְּאוֹתָהּ דַּמּוֹת שְׁהִיָּתָה
 כְּדַמּוֹת עֵשׂוּ, מִיַּד הַשְּׁגִיחַ וְיַדַּע שְׁהִיָּתָה
 מִמָּנָה שֶׁל עֵשׂוּ וְהַחֲזִיק בּוֹ. מַה פְּתוּב?
 (שם לד) וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר.
 וְהַחֲבָרִים הַעִירוּ, שְׁבִשְׁבִיל שְׁהִיָּע זְמַנּוֹ

וְאַתְּ עֹבֵר שְׁלֹטְנוֹ דְּחִשׁוּבָא דְּלִילְיָא, כְּדִין עָאֵל אֵיהּ
 וְאוּכְלוּסִיָּה בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, דְּלִסְטֵר צְפוּן,
 עַד דְּעָאֵל לִילְיָא, וְאַשְׁתְּרוּ פְּלִבֵּי, וְשִׁלְטִי וּמְשִׁטְטִי
 בְּלִילְיָא, (ד"א בְּעֵלְמָא) עַד דְּאַתִּי צִפְרָא. וְעַל דָּא הָוָה
 דְּחִיק לֹאמַר, שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, דְּהָא לָא
 שְׁלִיט בִּימְכָא.

כְּגִוּוֹנָא דָּא גְלוּתָא דִּישְׂרָאֵל, דְּאֵיהּ בְּלִילְיָא,
 וְאַקְרִי לִילָה. מְלַכָּא עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמְזֻלוֹת חֵיבָא שְׁלֹטָא עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל, עַד דֵּייתִי
 צִפְרָא וַיִּנְהִיר לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וַיִּתְּעֵבֵר
 שְׁלֹטְנֵיהוֹן, וְעַל דָּא כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, דְּחִיק הָוָה
 בִּידֵיהּ, וְתַשֵּׁשׁ חִילֵיהּ, דְּהָא אֶתְעֵבֵר לִילְיָא וְעַל
 דָּא אֶתְתַּקַּף יַעֲקֹב בֵּיהּ, וְחֲמָא דִּיוֹקְנִיהּ כְּדִיוֹקְנָא
 דְּעֵשׂוֹ, אֲבָל לָא בְּאַתְנֵלְיָא כָּל כַּד. וּכְדִין אוּדִי
 לִיה עַל בְּרַכָּאן.

לשון הקודש

שולט ביום.

כְּמוֹ זֶה גְלוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא
 בְּלִילָה וְנִקְרָאת לִילָה. מְלַךְ עוֹבְדֵי
 כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת רָשָׁע שׁוֹלֵט עַל יִשְׂרָאֵל,
 עַד שֶׁיָּבֵא הַבְּקָר וַיֵּאִיר לָהֶם הַקֹּדֶשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וַיַּעֲבֵר שְׁלֹטָנָם, וְעַל זֶה כִּי
 עָלָה הַשָּׁחַר. דְּחֹק הָיָה בְּיָדוֹ וְתַשֵּׁשׁ כַּחוֹ,
 שֶׁהָרִי עֵבֵר הַלִּילָה. וְעַל זֶה יַעֲקֹב הִחֲזִיק

הַשָּׁחַר. מַה זֶה כִּי עָלָה הַשָּׁחַר? מִשׁוּם
 שֶׁכְּשֶׁמְגִיעַ הַבְּקָר וְעוֹבֵר שְׁלֹטְנוֹ שֶׁל
 הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַלִּילָה, אָז נִכְנָס הוּא
 וְאוּכְלוּסִיו בְּנֹקֵב תַּהוּם רַבָּה שֶׁלְּצַד
 צְפוּן, עַד שֶׁנִּכְנָס הַלִּילָה, וְנִשְׁאַרִים
 הַכְּלָבִים, וְשׁוֹלְטִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּלִילָה
 (בְּעוֹלָם) עַד שֶׁבָּא הַבְּקָר. וְלִכֵּן הָיָה דְּחִיק
 לֹאמַר, שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, שֶׁהָרִי לָא

מִה כְּתִיב לְבַתָּר, (בראשית לג) כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָּנֶיךָ
 בְּרֵאוֹת פָּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצַנֵּי. וְחָמָא בְּאֵינוֹן
 אֲנַפִּין דְּעֵשׂוֹ בְּדִיוקְנָא דְאַתְחַזֵּי לִיה סָמָא"ל מִמֶּשׁ,
 דְּהָא בְּכָל אַתָּר דְּפִר נֶשׂ אַתְקָשֶׁר, הָכִי אַתְחַזֵּי
 בְּאַנְפוּי. וְאַתּוֹן קְדִישֵׁי עֲלִיזִין שְׂכִינְתָא בְּהַדְיִיכוּ,
 וְאַנְפִּין דְּלָכוֹן בְּאֵינוֹן אֲנַפִּין דִּילָהּ, וּפְאִין אַתּוֹן.
 אָמַר אִי אֲרַחָא חָדָא הֵוִינָא אֲזִלִּי בְּהַדְיִיכוּ, הֵוִינָא
 יְתִבִּי עִמְכוֹן, הַשְׁתָּא דְאַתּוֹן לְאַרְחֵיכוּ, וְאַנָּא
 לְאַרְחֵי, אַתְפָּרֶשׁ מִנֵּיכוּ בְּמִילִי (דף קט"ד ע"א) דְּאַוּרֵייתָא.

פְּתַח וְאָמַר (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה אִם יִי
 לֹא יִבְנֶה בֵּית שָׂוֵא עָמְלוּ בּוֹנֵיו בּוֹ אִם יִי
 לֹא יִשְׁמַר עִיר שָׂוֵא שָׁקֵד שׁוֹמֵר. וְכִי שְׁלֹמֹה אָמַר
 תּוֹשַׁבְתָּא דָּא כַּד בְּנָה בֵּי מְקַדְשָׁא. לָאוּ הָכִי, דְּהָא
 דָּוִד מְלָכָא אָמַר לִיה בְּגִין שְׁלֹמֹה מְלָכָא בְּרִיה, כַּד

לשון הקודש

וּפְנִיכֶם בְּאוֹתָם הַפָּנִים שְׁלֵה, אֲשֶׁרִיכֶם!
 אָמַר, אִם בְּדֶרֶךְ הַזֶּה הֵייתִי הוֹלֵךְ עִמְכֶם,
 הֵייתִי יוֹשֵׁב עִמְכֶם. כָּעֵת שְׂאֵתָם
 לְדֶרֶכְכֶם וְאֲנִי לְדֶרְפִי, אֲפָרֵד מִכֶּם
 כְּדַבְּרֵי תוֹרָה.

פְּתַח וְאָמַר, (תהלים קכז) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
 לְשִׁלְמֹה אִם ה' לֹא יִבְנֶה בֵּית שָׂוֵא עָמְלוּ
 בּוֹנֵיו בּוֹ אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שָׂוֵא שָׁקֵד
 שׁוֹמֵר. וְכִי שְׁלֹמֹה אָמַר הַתּוֹשַׁבְתָּא הַזֶּה

בּוֹ וְרָאָה דִּיוקְנֵוּ בְּדִיוקְנֵוּ שֶׁל עֵשׂוֹ, אֲבָל
 לֹא כָּל כֶּף בְּגִלוּי, וְאִזּוּ הוֹדָה לוֹ עַל
 הַבְּרָכוֹת.

מִה כְּתוּב אַחֲרֵי זֶה? (שם א) כִּי עַל כֵּן
 רָאִיתִי פָּנֶיךָ בְּרֵאוֹת פָּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצַנֵּי.
 שְׂרָאָה בְּאוֹתָם הַפָּנִים שֶׁל עֵשׂוֹ בְּכַמּוֹת
 שְׂנֵאוֹהָ לוֹ סָמָאֵל מִמֶּשׁ, שְׂחָרֵי בְּכָל
 מְקוֹם שְׂאָדָם נִקְשָׁר, כֶּף גְּרָאִים פָּנֵיו.
 וְאַתָּם קְדוּשִׁים עֲלִיזִים, שְׂכִינָה עִמְכֶם,

אָתָּא נָתַן לְגַבְיָהּ, וְאָמַר לִיָּה עַל שְׁלֹמֹה דְאִיהוּ יִבְנֵי
 בֵּי מִקְדָּשָׁא. וּלְבַתֵּר דְּדוּד מְלָכָא אַחֲזִי לְשְׁלֹמֹה בְּרִיָּה
 דִּי יוֹקְנָא דְבֵי מִקְדָּשָׁא. בֵּינָן דְּחָמָא דְּדוּד דִּי יוֹקְנָא דְבֵי
 מִקְדָּשָׁא, וְכָל תְּקוּנָוִי, אָמַר שִׁירְתָּא עַל שְׁלֹמֹה
 בְּרִיָּה, וְאָמַר אִם יִי לֹא יִבְנֶה בֵּית וְגו'.

דְּבַר אַחַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשְׁלֹמֹה, לְמִלְכָּא
 דְּשְׁלֹמֹה דִּלְיָה. וְהֵאֵי שִׁירְתָּא אִיהוּ
 שִׁירְתָּא וְתוֹשְׁבַחְתָּא עַל כָּל שְׂאֵר שִׁירְתָּא, וְשִׁירְתָּא
 חֲדָא סְלֵקָא עַל בְּלָתָּהּ. אִם יִי לֹא יִבְנֶה בֵּית, דְּחָמָא
 דְּדוּד מְלָכָא, כָּל אֵינּוֹן עֲמוּדִין שְׁבַעָה, דְּהֵאֵי בֵּית
 קָאִים עָלְיָהּ, דְּאֵינּוֹן קֵיִימֵי שׁוּרִין שׁוּרִין, לְמִבְּנֵי
 הֵאֵי בֵּית. לְעֵילָא מְכַלְהוּ קֵיִימָא מְאִרִיָּה דְּבֵיתָא
 דְּאָזִיל עַל גַּבְיָהּ, וְיָהִיב לֹזֵן חֵילָא וְתוֹקְפָא, לְכָל
 חַד וְחַד בְּדָקָא יְאוּת.

לשון הקודש

למלך שהשלים שלו. ושירה זו היא
 שירה ותשבחת על כל שאר השירה,
 ושירה זו עולה על כלן. אם ה' לא יבנה
 בית - שראה דוד המלך את כל אותם
 שבעת העמודים שהבית הזה עומד
 עליהם שעומדים שורות שורות לבנות
 את הבית הזה. מעל כלם עומד בעל
 הבית שהולך על גביהם, ונותן להם כח
 ותקופ לכל אחד ואחד בראוי.

בשבנה את בית המקדש? לא כן,
 שהרי דוד המלך אמר לו בשביל שלמה
 בנו, בשבא נתן אצלו ואמר לו על
 שלמה שהוא יבנה את בית המקדש.
 ואחר כך דוד המלך הראה לשלמה בנו
 את דיוקן בית המקדש. בין שראה דוד
 את דיוקן בית המקדש וכל תקוניו,
 אמר שירה על שלמה בנו, ואמר אם ה'
 לא יבנה בית וכו'.

דְּבַר אַחַר שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשְׁלֹמֹה -

וְעַל דָּא אָמַר דְּוֹד, אִי הָאִי מִלְכָּא דְשִׁלְמָא כְּלָא
 דִּילִיָּה, דְּאִיְהוּ מְאִרִּיה דְּבִיתָא, לָא בְנֵי לְהָאִי
 בִּיתָא, שְׂוֵא עֲמְלוֹ בּוֹנֵי בּוֹ, אֵינּוּן (פ' עמוּדִים) קְנִימִין
 דְּקִימִין לְמִבְנֵי עַל הָאִי בִּיתָא. אִם יִי לָא יִשְׁמַר
 עִיר, דָּא מִלְכָּא דְשִׁלְמָא כְּלָא דִּילִיָּה. שְׂוֵא שְׂקֵד
 שׁוֹמֵר, דָּא אִיְהוּ חַד קְנִימָא דְעִלְמָא אֶתְתַּקֵּן עָלֵיהּ,
 וּמִנּוּ. צְדִיק, דְּהָא אִיְהוּ נְטִיר לָהּ לְהָאִי עִיר.

מִשְׁכַּנָּא דְעֶבֶד מוֹשֶׁה, יְהוֹשֻׁעַ הָוָה קָאִים תְּדִיר
וְנְטִיר לִיָּה, דְּהָא לִית נְטִירוֹ דִּילִיָּה בְּר
בִּיה דְּאִקְרִי נַעַר, דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹת לג) וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן נֹון נַעַר לָא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל. לְבַתָּר הָאִי
מִשְׁכַּנָּא לָא הָוָה נְטִיר, אֶלָּא בְּנִין נַעַר אַחֲרָא,
דְּכִתִּיב, (שְׁמוֹאל א ג) וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרָת, (וְהָוָה מְסַדֵּר תַּמָּן)
בְּנִין דְּלִית נְטִירוֹ דְּמִשְׁכַּנָּא, אֶלָּא בְּנַעַר. (אָבֵל בִּי מִקְדָּשָׁא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הַמִּשְׁכָּן שַׁעֲשֵׂה מוֹשֶׁה, תְּמִיד הָיָה
 יְהוֹשֻׁעַ עוֹמֵד וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שְׁהָרִי אֵין
 שְׁמִירָתוֹ – רַק בְּזָה שְׁנִקְרָא נַעַר, שְׁכַתוּב
 (שְׁמוֹת לג) וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נַעַר לָא
 יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל. אַחַר כֵּן מִשְׁכָּן זֶה
 לָא הָיָה שְׁמוֹר אֶלָּא בְּשִׁבִיל נַעַר אַחַר,
 שְׁכַתוּב (שְׁמוֹאל א-ג) וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרָת.
 (וְהָיָה מְסַדֵּר שָׁם) מִשׁוּם שְׂאִין שְׁמִירַת הַמִּשְׁכָּן
 אֶלָּא בְּנַעַר. (אָבֵל בִּית הַמִּקְדָּשׁ אֵינוּ כֵּר, שְׂאִין שְׁמִירַתוֹ

וְעַל זֶה אָמַר דְּוֹד, אִם הַמְּלִךְ הָוָה שְׂכַל
 הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ, שְׁהוּא בְּעַל הַבֵּית, לָא
 בּוֹנֵה אֶת הַבֵּית הָזֶה – שְׂוֵא עֲמְלוֹ בּוֹנֵי
 בוֹ, אוֹתָם עֲמוּדִים שְׁעוּמָדִים לְבָנוֹת עַל
 הַבֵּית הָזֶה. אִם ה' לָא יִשְׁמַר עִיר – זֶה
 הַמְּלִךְ שְׂכַל הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ. שְׂוֵא שְׂקֵד
 שׁוֹמֵר – וְהוּ עֲמוּד אַחַד שְׁהַעוֹלָם הִתְתַּקֵּן
 עָלָיו, וּמִיְהוּ? צְדִיק, שְׁהָרִי הוּא שׁוֹמֵר
 אֶת אוֹתָהּ הָעִיר.

לֹא הָכִי דָלָא נְטִירוֹ דִּילִיָּה אֲלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְכֵתִיב אִם יֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא
 שְׂקָד שׁוֹמֵר) וּמֵאֵן אִיהוּ שׁוֹמֵר דָּא. הַהוּא דְנְטִיר
 מִשְׁכְּנָא דְאֶקְרִי הָכִי נַעַר מְטַטְרוֹן.

אָבֵל אֶתוֹן קְדִישֵׁי עֲלִיזִינִין, לָאוּ נְטִירוֹ דְלִכּוֹן
 בְּנְטִירוֹ דְמִשְׁכְּנָא, אֲלָא נְטִירוֹ דְלִכּוֹן
 בְּנְטִירוֹ דְבֵי מְקַדְשָׁא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי,
 דְכֵתִיב אִם יֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שְׂקָד שׁוֹמֵר,
 דְהָא בְּכָל זְמַנָּא דְצַדִּיקָא אִזְלִי בְּאַרְתָּא, קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא נְטִיר לֹון תְּדִיר, דְכֵתִיב, (תהלים קכ"א) יֵי
 יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֲךָ.

אִזְלוּ אֶבְתְּרִיה, וְאִזְפּוּהוּ תֵּלֵת מְלִין, וְאַחֲדָרוּ
 לְאַרְתְּיָהוּ קְרוּ עֲלִיָּה, (תהלים צ"א) כִּי מִלְּאֲכִיו
 יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ, עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ
 וְגו' (משלי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאַמְךָ וְתַגִּיל יוֹלְדֶתְךָ.

לשון הקודש

בְּכָל זְמַן שְׁצַדִּיקִים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ,
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָם תְּמִיד,
 שְׁכֵתוֹב ה' יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֲךָ.
 תֵּלְכוּ אַחֲרָיו, וְלוֹו אוֹתוֹ שְׁלֹשָׁה מִלִּים,
 וְחֲזְרוּ לְדְרָכָם. קְרָאוּ עֲלֵיו, (תהלים צ"א) כִּי
 מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ,
 עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנְךָ וְגו' (משלי כג) יִשְׁמַח
 אָבִיךָ וְאַמְךָ וְתַגִּיל יוֹלְדֶתְךָ.

אֲלָא בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכֵתוֹב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שְׂקָד
 שׁוֹמֵר) וּמִיָּהוּ הַשׁוֹמֵר הַזֶּה? אוֹתוֹ שְׁשׁוֹמֵר
 הַמְשָׁכֵן שְׁנִקְרָא כֶּה: נַעַר מְטַטְרוֹן.
אָבֵל אַתֶּם קְדוּשִׁים עֲלִיזִינִים, אִין
 שְׁמִירְתְּכֶם כְּמוֹ שְׁמִירַת הַמְשָׁכֵן, אֲלָא
 שְׁמִירְתְּכֶם בְּשְׁמִירַת בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ,
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָדוּ, שְׁכֵתוֹב אִם ה'
 לֹא יִשְׁמַר עִיר שְׂוֹא שְׂקָד שׁוֹמֵר. שְׁהִרִי

וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת וְגו'. (שמות כו) רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (משלי יד) בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מִלֶּךְ וּבְאֶפֶס לֹאִם מִחֶתֶת רְזוּן. בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מִלֶּךְ, אֲלֵינִי אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּכָתִיב בְּהוּ (דברים ז) כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לֵיָי אֱלֹהֶיךָ. וְאֵינוֹן עֲמָא דְסִלְקִין לְכַמְה אֲלַפִּין, וּלְכַמְה רַבּוֹן, וְכַד אֵינוֹן סְגִיאיִן בְּחוֹשְׁפִיִּהוֹן, יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא אִיהוּ. דְּהָא עֲלָאִין וְתַתְּאִין מְשַׁבְּחִין שְׁמִיָּה דְמַלְכָּא עֲלָאָה, וּמְשַׁבְּחִין לִיָּה בְּגִין עֲמָא קְדִישָׁא דָּא. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (דברים ד) רַק עִם חָכֵם וְנִבּוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (דברים ז) כִּי אַתֶּם הַמְּעַט מִכָּל הָעַמִּים, אֱלֹא, מִכָּל הָעַמִּים וְדָאִי, אֲבָל מֵעֲמָא חַד יִתִּיר סְגִיאיִן אֵינוֹן. דְּהָא לִית עֲמָא בְּכָל עֲלָמָא, רַב וְסִגִּי בְּיִשְׂרָאֵל. וְאִי תִימָא הָא בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל,

לשון הקודש

את שמו של המלך העליון ומשבחים אותו בשביל העם הקדוש הזה. והו שפתיב (שם ד) רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה.

ואם תאמר, הרי פתיב (שם ז) כי אתם המעט מכל העמים – אלא, מכל העמים ודאי, אבל מעם אחד הם יותר רבים. שהרי אין עם בכל העולם גדול ורב בישראל. ואם תאמר, הרי בני ישמעאל

ואת המשכן תעשה עשר יריעות וגו'. רבי יהודה פתח, (שם יד) ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון. ברב עם הדרת מלך – אלה הם ישראל, שפתיב בהם (דברים ז) כי עם קדוש לה' אלהיך. והם עם שעולים לכמה אלפים ולכמה רבבות, וכשהם רבים בהשבונם, והו כבודו של הקדוש ברוך הוא, שהרי עליונים ותחתונים משבחים

וְהָא בְּנֵי אֲדוּם, הָא כַּמָּה אֵינּוּן. וְדָאֵי הָכִי סְגִיִּיאִין
 אֵינּוּן, אַבְל כָּל שְׂאָר עַמּוּן כְּלָחוּ מִתְעַרְבֵי אֱלִין
 בְּאֱלִין, בְּנִין אִית לְעָם דָּא, בְּעָם דָּא, וְלֹאֲלִין בְּנִין
 בְּעָם אַחְרָא, וְאֱלִין בְּאַחְרָא. וּבְנִין כְּדָ לִית עֲמָא
 בְּכָל עֲלָמָא, רַב סְגִי כִּישְׂרָאֵל, עֲמָא בְּרִירָא
 וַיַּחֲדָאָה, אֱלִין בְּאֱלִין, בְּלֹא עַרְבּוּכִיא אַחְרָא כְּלָל,
 דְּכַתִּיב כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתָּה לֵיָי אֱלֹהֶיךָ, וּבְךָ בָּחַר
 יִי, וְעַל דָּא בְּרַב עָם הַדְרַת מַלְךְ, הַדּוּרָא אִיהוּ
 דְּמַלְכָא עֲלָאָה קְדֻשָּׁא בְּרִידָ הוּא.

תוּ בְּזִמְנָא (דף קס"ד ע"ב) דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָ הוּא אָתִי לְבִי
 בְּנִישְׂתָא, (דְּאִיהוּ מְקַדֵּשׁ מַעֲט) וְכָל עֲמָא אַתִּינן בְּחֻדָּא,
 וּמַצְלָאן, וְאִזְדָן, וּמַשְׁבְּחָן לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָ הוּא,
 כְּדִין הַדּוּרָא דְּמַלְךְ אִיהוּ, דְּמַלְךְ סְתָם דָּא מַלְכָא
 קְדִישָׁא. (ד"א מְשִׁיחָא) דְּאִתְתְּקֵן בְּשִׁפּוּרוֹ וּבְתַקּוּנָא
 לְסַלְקָא לְעִילָא.

לשון הקודש

וּבְךָ בָּחַר ה', וְעַל זֶה בְּרַב עִם הַדְרַת
 מַלְךְ, הַדּוּרָא הוּא לְמַלְךְ הָעֲלִיּוֹן
 בְּקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 עוֹד, בְּזִמְנֵי שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא
 לְבֵית הַכְּנֶסֶת (שְׁהוּא מְקַדֵּשׁ מַעֲט) וְכָל הָעָם
 הוֹלְכִים בְּאַחַד וּמִתְפַּלְלִים וּמוֹדִים
 וּמַשְׁבְּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲזִי
 הוּא הַדּוּרָא שֶׁל מַלְךְ, שְׁמַלְךְ סְתָם זֶה

וְהָרִי בְּנֵי אֲדוּם הָרִי כַּמָּה הֵם - וְדָאֵי כְּדָ
 רַבִּים הֵם, אַבְל כָּל שְׂאָר הָעַמִּים, כְּלָם
 מְעַרְבִים אֱלֹה בְּאֱלֹה, בְּנִים יֵשׁ לְעָם זֶה
 בְּעָם זֶה, וְלֹאֲלֵה בְּנִים בְּעָם אַחַר וְלֹאֲלֵה
 בְּאַחַר. וּמַשׁוּם כְּדָ אֵינ עִם בְּכָל הָעוֹלָם
 גְּדוֹל וְרַב כִּישְׂרָאֵל, עִם גְּבַחַר וַיַּחֲדָן,
 אֱלֹה בְּאֱלֹה כְּלִי עַרְבּוּכִיא אַחְרַת כְּלָל,
 שְׁכַתּוּב כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתָּה לְה' אֱלֹהֶיךָ

וּבְאַפֶּס לֹא־מִחַתַּת רְזוּן, וְכִד אֵיהוּ אֶקְדִּים לְבִי
 בְּנִישְׁתָּא, וְעָמָא לָא אֲתִיין לְעֻלָּא
 וְלִשְׁבַּחָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, בְּדִין כָּל הַהוּא
 שְׁלִטְנוּתָא דְלַעִילָא, וְכֹל אֵינוּן מִמֶּנּוּ וּמִשְׁרִיין
 עֲלָאין, כְּלָהוּ אֲתַבְּרוּ (ס"א אֲתַעְבְּרוּ) מִהַהוּא עֲלוּיָא
 דְּמִתְתַּקְנִי בְּתַקּוּנֵי הַהוּא מְלָךְ.

מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּבַתְּהִיא שְׁעָתָא, דִּישְׂרָאֵל
 לְתַתָּא קָא מְסַדְרֵי צְלוּתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן,
 וּמִשְׁבַּחַן לְמַלְכָּא עֲלָאָה. כָּל אֵינוּן מִשְׁרִיין עֲלָאין,
 מְסַדְרִין שְׁבַחִין, וּמִתְתַּקְנִין בְּהַהוּא תַקּוּנָא קְדִישָׁא,
 בְּגִין דְּמִשְׁרִיין עֲלָאין כְּלָהוּ חֲבֵרִין אֵינוּן בִּישְׂרָאֵל
 לְתַתָּא, לְשַׁבַּחָא לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּחָדָא, לְמַחֲוֵי
 סְלוּקָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא עִילָא וְתַתָּא כְּחָדָא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

שִׁישְׂרָאֵל לְמַטָּה מְסַדְרִים תְּפִלוּתֵיהֶם
 וּבִקְשׁוּתֵיהֶם וּמִשְׁבַּחִים אֶת הַמֶּלֶךְ
 הָעֲלִיּוֹן, כָּל אוֹתָם מַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים
 מְסַדְרִים שְׁבַחִים וּמִתְתַּקְנִים בְּאוֹתוֹ תַקּוּן
 קְדוֹשׁ, מִשׁוּם שֶׁכָּל הַמַּחֲנוֹת הָעֲלִיוֹנִים
 כָּלֵם חֲבֵרִים עִם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לְשַׁבַּח
 אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַחַד, לְהִיּוֹת
 עֲלִיתוֹ שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה
 וּמַטָּה בְּאַחַד.

מְלָךְ הַקֹּדֶשׁ (הַמְשִׁיחַ), שֶׁהַתַּתְּקוּן בִּיפִי
 וְתַקּוּן לְעֻלוֹת לְמַעְלָה.

וּבְאַפֶּס לֹא־מִחַתַּת רְזוּן – וּכְשֶׁהוּא
 מְקַדֵּים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְהָעַם לֹא בָאִים
 לְהַתְּפַלֵּל וְלִשְׁבַּח אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 אֲזִי כָּל אוֹתוֹ שְׁלִטוֹן שְׁלַמְעֵלָה וְכָל אוֹתָם
 מְמַנִּים וּמַחֲנוֹת עֲלִיוֹנִים, כָּלֵם נִשְׁבְּרִים
 (מְעַבְּרִים) מֵאוֹתוֹ עֲלוּי שְׁמִתְתַּקְנִים בְּתַקּוּנֵי
 אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ.

מַה הַטַּעַם? מִשׁוּם שֶׁבְּאוֹתָהּ שְׁעָה

וְכִד אֵינֹן מִזְדַּמְנֵן לְמַהוּי חֲבָרִים בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 וְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא לָא אַתְיִין לְסַדְרָא צְלוֹתְהוֹן
 וּבְעוֹתְהוֹן וּלְשַׁבְחָא לְמַאֲרִיְהוֹן, בְּלָהוּ מִשְׁרִיִּין
 קַדְיִשׁוֹן, שְׁלֻטְנֹתָא עֲלָאָה אֲתָבְרוּ (אֲתַעְבְּרוּ)
 מִתְקוּנֵי־הוֹן, דְּהָא לָא סְלִקִין בְּסְלוּקָא, וְלָא יִבְלִין
 לְשַׁבְחָא לְמַאֲרִיְהוֹן בְּדַקָּא יְאוּת. בְּגִין דְּשַׁבְּחֵי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, אֲעֻטְרִידָא לְמַהוּי בְּחֻדָּא עֵילָא
 וְתַתָּא, עֲלָאִין וְתַתָּאִין בְּשַׁעְתָּא חֻדָּא, וְעַל דָּא
 מְחַתֵּת רִזּוּן וְלָא מְחַתֵּת מְלָדָא.

וְאִפִּילוּ דְּלָא אֲסַגִּיאוּ בְּנֵי כְּנִישְׁתָּא, אֶלָּא עֲשָׂרָה,
 בְּאֵינֹן עֲשָׂרָה מִזְדַּמְנֵן מִשְׁרִיִּין עֲלָאִין,
 לְמַהוּי עֲמַהוֹן חֲבָרִים. מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּכָל תְּקוּנֵי
 דְּהָהוּא מְלָדָא, אֵינֹן בְּעֲשָׂרָה, וְעַל דָּא דִּי בְּעֲשָׂרָה,
 אִי לָאוּ אֵינֹן יִתִיר.

לשון הקודש

אחת, ועל זה מחתת רזון ולא מחתת מלדא.

וְאִפִּילוּ שְׁלָא הִתְרַבּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אֶלָּא עֲשָׂרָה, בְּאוֹתָם הִעֲשָׂרָה מִזְדַּמְנֵים הַמְחַנּוֹת הָעֲלִיּוֹנִים לְהֵיוֹת עִמָּהֶם חֲבָרִים. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁכָל תְּקוּנֵי אוֹתוֹ הַמְלָדָא הֵם בְּעֲשָׂרָה, וְלִכְּנֵי דִּי בְּעֲשָׂרָה, אִם אֵינֶם יוֹתֵר.

וּכְשֶׁהֵם מִזְדַּמְנִים לְהֵיוֹת חֲבָרִים עִם יִשְׂרָאֵל, וְיִשְׂרָאֵל לְמַטָּה לָא בָּאִים לְסַדֵּר תְּפִלָּתָם וּבִקְשָׁתָם וּלְשַׁבַּח אֶת אֲדוֹנָם – כָּל הַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַשְּׁלֻטוֹן הָעֲלִיּוֹן נִשְׁבְּרִים (מַעֲבָרִים) מִתְקוּנֵיהֶם, שֶׁהֵרִי לָא עוֹלָם בְּעֲלִיָּה וְלָא יִכּוּלִים לְשַׁבַּח אֶת רַבּוֹנָם כְּרְאוּי. מִשּׁוּם שֶׁשַׁבְּחֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְרִיכִים לְהֵיוֹת כְּאַחַד מֵעֲלָה וּמַטָּה, עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּחוּנִים בְּשַׁעָה